

[Socialministeren.]

man er indstillet på, at hvad der her laves for husmoderafløsningen, skal også gælde for hjemmehjælpen. Der er jeg fuldkommen enig i den betragtning, at hvis vi kan tilrettelægge forholdene således, at de ældre, eventuelt invalider, bliver i deres hjem og i deres sædvanlige omgivelser, hvor deres børn er vokset op sammen med dem, er det en stor fordel fremfor at skulle flytte dem til institutioner. Og dér må vi sætte ind med hjemmehjælpen, og det er meget ønskeligt, at den ordning kan udbygges så stærkt, som det er muligt.

Med hensyn til spørgsmålet om at gøre ordningen obligatorisk og i forbindelse med det spørgsmålet om, hvormeget den ordning, vi har i øjeblikket, dækker, kan jeg først til det ærede medlem fru Grethe Philip sige, at der er 905 kommuner, som har ordningen. Der er 474, som ikke har den, og det er væsentligt de mindre kommuner, men der er dog kommuner op til 3.000 indbyggere iblandt de 474, der ikke har ordningen. De 905 kommuner, som er med i ordningen, dækker ca. 86 pct.

Der er altså virkelig et problem her, og jeg begriber ikke, hvordan kommunerne mener at kunne undvære denne ordning, for de må jo på anden måde løse problemerne.

Jeg hørte godt, at det ærede medlem fru Birthe Wetlesen spurgte: hvor er børnene, og hvor er naboerne, men situationen er nu engang den, at der meget ofte slet ikke gives hjælp til de pågældende, og at de står i en vanskelig situation. Derfor vil jeg gerne være med til i udvalget at drøfte det problem. Jeg har ikke selv turdet foreslå en obligatorisk ordning, men hvis folketingets flertal skulle ønske det, så er jeg til at tale med.

Så er der spørgsmålet om uddannelsen, og dér vil jeg gerne først sige, at det er nødvendigt for os, at vi søger uddannelsen for husmoderafløserne og hjemmehjælperne fastlagt. Det er jo ikke et erhverv, man går ind til fra sin ungdom; det er ofte kvinder i den mere modne alder, der går ind til denne opgave. Det kan også ofte være enlige kvinder, der er blevet alene ved ægtefællens død, ved separation eller på anden måde, som på et lidt senere tidspunkt vil gå ind i dette arbejde, og dér er det af stor værdi

for os, at de får en uddannelse, der svarer til deres opgave. Man kan sige, at de har en husmoderindstilling fra deres eget hjem, men de står her over for at skulle gå bogstavelig talt fra det ene miljø til det andet og fra den ene opgave til den anden, og derfor er det nyttigt, at de bliver indstillet herpå gennem en uddannelse.

Vi har altså ikke kunnet komme igennem med den store uddannelse; nu må vi prøve, om vi kan komme igennem med de 125 timer.

Hvordan uddannelsen skal gribes an, er ikke noget, som ikke har været forsøgt; det er jo ikke sådan, at vi ikke har haft kursus; det har vi; den væsentlige uddannelse foregår på husmoderskoler og lignende.

Det, vi tænker os, er altså at stramme husholdningsplanen til, og jeg mener ikke, at folketingssalen er stedet til at gennemgå det program, vi har, men jeg vil gerne forelægge det i udvalget, hvor man nærmere kan gennemgå det.

Med hensyn til aftenskolen vil jeg sige, at der er to problemer for os her. Vi har prøvet aftenkursus, men de pågældende husmoderafløser kommer fra en lang, anstrengende dag i skiftende miljø og er trætte og uoplagte til aftenkursus, og det er ikke nogen fordel for undervisningen. Dertil kommer, at vi kun i de største byer vil kunne skaffe lærere og andet personale, der skal være knyttet til aftenskolen. Så snart vi går ud i de mindre kommuner og områder, vil det ikke være muligt. Jeg hørte godt, at der blev talt om, at flere kommuner kunne samarbejde o. s. v., men den største fordel ligger ganske simpelt i, at man på en husmoderskole i den ene del af landet og en anden i den anden del af landet koncentrerer disse kortvarige kursus hos nogle, som har særlig indsigt på dette område. Jeg tror, det er den vej, man bør gå.

Vi har altså foreslået, at uddannelsen skal være gratis. Det er jo efterhånden sådan på de fleste områder, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det meget ofte er mindrebemidlede kvinder, der er tale om her, og når vi giver gratis uddannelse for studenter, teknikere o. s. v., så er det fuldt berettiget også at gøre det her.

Dertil kommer, at vi foreslår 80 pct. dækning for løntab. Dér skal jeg gøre opmærksom på, at det er ikke, som det ærede